

ת"פ 62962/06 - מדינת ישראל נגד אביאל כהן, אלברט טאויזר, אביחי פרטוש, יוחאי ממן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 21-06-2022 מדינת ישראל נ' כהן (עוצר) ואח'

בפני כבוד השופט יואל עדן
בעניין: המאשימה:
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד דדור שטורק - פמ"ד
נגד
הנאשמים:
1. אביאל כהן
עו"י ב"כ עו"ד טל ליטן
2. אלברט טאויזר
עו"י ב"כ עו"ד גיא זהבי
3. אביחי פרטוש
4. יוחאי ממן

זכור דין לנאים 1 ו- 2

האישום והסדר הティיעון

1. הנאים 1 ו- 2 הורשו בכתב אישום מתוקן בעבירות של יבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) והחזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי האישום הראשון המიיחס לנאים 1 ו- 4, קשור נאם 1 קשור עם אחרים ("האחרים") לייבא מבניה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("חביבה הסם").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצד יד נאם 1 במכשיר נייד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאה היבוא אל הפועל, והפועל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לאرض.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחרים מבניה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילה הסם שהכילה כ- 3.2 ק"ג נתו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק בתוך פסלוני חרסינה.

נאשם 1 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם עבورو, לכתובת של נאשם 1 עבור שם נמען פיקטיבי - dasooshonyou ומספר טלפון 972-266425-50 השיר לטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אוטרה חבילת הסם ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שהנאשם 1 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחביבה והשאירו בחביבה סם מסוכן במשקל של כ- 400 גרם.

בתאריך 5.6.21, נפגשו נאשמים 1 ו- 4 ונאשם 4 מסר לנאשם 1 מכשיר טלפון סלולארי ("המכשיר") לאחר שהכנים לתוכו את כרטיס ה sim של הטלפון המבצעי, שמספרו מופיע על גבי חבילת הסם. בהמשך, מסר נאשם 4 לנאשם 1 בהודעה טלפונית את הקוד לפתיחת המכשיר.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התזהה לנציג חברת שליחיות של דור ישראלי ("השוטר") התקשר למספר הטלפון הנגיד שהופיע על גבי חבילת הסם. נאשם 1 ענהטלפון, אישר לשוטר ששמו "יוני" כשמו של הנמען הרשום על גבי חבילת הסם, ותאם עם השוטר שיגיע לכתובתו, המצוינת על חבילת הסם, לצורך מסירתה.

בהמשך למתחאר לעיל, הגיע השוטר עם החביבה לכתובתו של נאשם 1, התקשר אליו ואמר לו שהוא ממtan לו למתה עם החביבה. כעבור מספר דקות, ירד נאשם 1 מהמבנה וסמן לשוטר להתקרב אליו, הדזהה בפניו כיוני, כפי שופיע על חבילת הסם, חתום על אישור קבלת החביבה מידיו השוטר ועזב את המקום כשחביבת הסם בידו.

מיד לאחר מכן, עלה נאשם 1 על מונית שהזמנת לכתובתו שבידו חבילת הסם והתישב במושב האחורי. במהלך הנסיעה, צילם נאשם 1 את החביבה באמצעות מכשיר הטלפון שלו ושלח את התמונות למכשיר הטלפון של נאשם 4.

במסגרת פעילות משטרתית יומה, עצרו שוטרים את המונית ונאשם 1 נעצר כשהוא יושב במושב האחורי ובסמוך אליו חבילת הסם.

במушיו כמתואר בעובדות לעיל, יבא נאשם 1 שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 3.2 ק"ג ונאשם 4 סייע לו בכך. בנוסף החזיק נאשם 1 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ- 400 גרם, וזאת שלא לצרכתו העצמית.

על פי האישום השני המიיחס לנאים 2 ו- 3, קשר נאשם 2 עם אחרים ("האחרים"), לייבא מבלגיה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("חבילת הסם השנייה").

במסגרת הקשר ולשם קידומו הציג נאשם 2 במכשיר הנגיד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאה הייבוא אל הפועל, והפעיל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לאנץ.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחים מבלגיה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילת הסם השנייה שהכילה כ - 3.2 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק מתוך פסלוני חרסינה.

נאש 2 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם השנייה עבورو, לכתובת של נאש 2, עברו שם נמען פיקטיבי - Eli Atias ומספר טלפון: 09-2620490 972-50-4902620490 שייךטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אוטרה חבילת הסם השנייה ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שנאש 2 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחבילה והשאיו בחבילה סם מסוכן במשקל של כ - 400 גרם.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התזהה לנציג חברת שליחיות של דואר ישראל ("השוטר"), והתקשר למספר הטלפון הנידי שהופיע על גבי חבילת הסם השנייה. נאש 3 ענה לטלפון, אישר לשוטר ששמו "אל' אטיאס", כשמו של הנמען הרשום על גבי החבילה השנייה ("אל'") והמשלוח צירק להגעה עבورو, לכתובתו של נאש 2 הרשמה על גבי חבילת הסם השנייה. השוטר הודיע לנאש 3 שהוא הגיע לכתובת האמורה על מנת למסור את החבילה, בעודו כשעה.

בהמשך לכך, הגיע השוטר עם חבילת הסם השנייה לכתובתו של נאש 2. בד בבד, שלח נאש 3 הודעה SMS למכשיר הטלפון של נאש 2 והוא ידע לו שהשליח הגיע.

נאש 2 ניגש לשוטר והשוטר שאלו "האם אתה אל'?" נאש 2 ענה לשוטר ששלהו אותו אליו, או בדומה לכך. השוטר בקש מנאש 2 שיציג לו תעודת זהות, נאש 2 הציג לשוטר את תעודת הזהות שלו וחתם על טופס קבלת המשלוח. מיד לאחר מכן, מסר השוטר את חבילת הסם השנייה לנאש 2, ונאש 2 עזב את המקום שבידו חבילת הסם. מיד לאחר מכן נעצר נאש 2 ע"י השוטרים שבידו חבילת הסם השנייה.

נאש 2, במשיו כמתואר בעבודות לעיל, יבא שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של כ - 3.2 ק"ג, ונאש 3 סיע לו בכך. בנוסף, החזיק נאש 2 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ - 400 גרם, וזאת שלא לצורך עצם.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאים הודיעו בעבודות כתוב האישום המתוקן (כא/2), והורשו בעירות המפורחות בו.

ביחס לענישה בעניין הנאים 1 ו- 2, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המאשימה תבקש מבית המשפט לגזר על כל אחד מהנאים 1 ו- 2 עונש ראי של 50 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרם, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ממשמעו, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון על תנאי, והגנה תוכל לטען לעונש כראות עיניה.

.3. במסגרת הראות לעונש מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של נאים 1 ו - 2, ת/2.

על פי הרישום הפלילי של נאם 1 (ת/1), לחובתו עבר בעבירות של החזקת סכין והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית (2015), איומים (2014), היזק לרכוש בمزיד (2008), החזקת סמים מסוכנים שלא לצורך עצמית (2007), ואי הרשעה בבית המשפט לנוער בעבירות של חבלה בمزיד ברכב, גנבה, גנבה מרכיב, היזק לרכוש במזיד ופריצה לרכב בכונה לגנוב (2003).

על פי הרישום הפלילי של נאם 2 (ת/2), לחובתו עבר בעבירות של תקיפה סתם (2018), איומים (2015, 2005), יצא, יבוא, מסחר, אספקה של סמים מסוכנים (שתי עבירות - 2005) בגין עבירות אלו נדון ל - 8 חודשים מאסר בפועל, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם (2003).

מטעם הנאים 1 ו - 2 לא הוגשו ראות לעונש, וכן לא התבקש תסוקיר בעניינם.

טענות ב"כ המאשימה

.4. לטענת ב"כ המאשימה:

הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאים הינו הצורך לשמור על הציבור מפני פגיעתם הקשה שלה סמים המסוכנים בגוף ובנפש, ומלבד הפגיעה החמורה במרכני הסם עצמו, נזקים נלוויים כגון ביצוע עבירות רכוש ואלימות ע"י המרכנים לשם השגת מימון לרכישת סם לו הם מכורים, ונזקים נפשיים ובריאותיים חמורים.

ה צורך במאבק בעבירות הסמים הודגש בשורת פסק דין, יש לפעול למיגור כל שלבי שרשרת הפצת הסם, ולאור זאת והכמות הגדולה של הסמים, שהנאשים יבואו והחזיקו, יש להחמיר עימם ולהטיל עונשה אשר תשקיף את מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים, את הנזק ממעשי העבירה, וללמוד כי ביצוע העבירות אינו משללם.

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים גבוהה, לאור פוטנציאל הנזק המשמעותי במעשי הנאים, וכן כמות הסמים הגדולה וסוגם. עבירות סמים מסווג זה הן ראשיתן של מעגל עבריינות ומחוללות הן עבירות נוספות הקשורות בקשר הסמים, כגון רכוש, אלימות ועוד.

שים מרכז לחשיבותה ולמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, הוא סוג הסם וכמותו, כל אחד מהנאשים יבא סם מסוכן מסוג MDMA שהוא מן הקשים שבسمים, בכמות גדולה, שנראה שהוא מיועדים להפצה, ופוטנציאל הפגיעה בערך המוגן

הינו גבוה ביותר.

לשם זה הידוע בשם הרחוב "אקסטזי" השפעות הרסניות, פיזיות ונפשיות.

העבירות הצריכו תכנון מוקדם, לא בכדי נארזו הסמים מבועד מועד בפסלוני חרסינה באופן שיקשה על גילויים, תפקידם של הנאים היה מרכזי וחוני בשרשראת הפצת הסמים, והם למעשה המחוללים הראשיים יוצרים שרשרת ההפצה בישראל, שכן אילולא היו מיבאים את הסם לא ניתן היה להפיצו בישראל, פועלות הייבוא והחזקה של סמים בכמות כה גדולה נעודה למטרה ברורה אחת, והיא הפצה או העברה של סם על מנת להפיק רווח כלכלי. פוטנציאל הנזק, לאור הכמות הרבה של הסמים וסוגם, הינו עצום, ומדובר בעבירות אשר בוצעו בשל בצע כסף גרידא.

בקביעת העונש המתאים, יש להביא את **שיעור הרתעת הרבים והיחיד**, וקיימת חשיבות יתרה להרתעת כלל הציבור והנאשמים.

אמנם יש לחת משקל להודאת הנאשמים, הבעת חרטה ונטילת אחירות, אך אין בכך כדי להקל באופן משמעותי בעונשם.

לאור כל האמור, עותר ב"כ המאשימה להטיל על כל אחד מהנאשמים 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרטיע, פסילת רישון נהייה בפועל ועל תנאי, וקנס הולם בגין עשרות אלפי שקלים בתיקיים ובכמויות סם כאלו.

טענות ב"כ הנאשמים 1 ו- 2

5. לטענת ב"כ נאשם 1:

אכן, לצורך בוחינת העונש, יש למקם נאשם בהיררכיה בשרשראת הייבוא, וליתן את הדעת לכמות וסוג הסם.

לאור האמור בכתב האישום המתווך, לא ניתן ללמידה על נאשם 1 כמי שעומד בראש הפירמידה.

מי שעומד בראש הפירמידה אינו האדם שמוסר את כתובות ביתו לצורך משלוח הסם, או נפגש עם השליח בפנים גלויות.

כתב האישום מייחס לנאשם יבוא של 3.2. קילו סם מסוג MDMA ולאור פסיקה המתיחסת למשקל ממוצע של כל טבלית, הכמות שנתפסה היא כ- 9,100 טבליות, או בחישוב לחומרה כ - 10,000 טבליות.

ההחלטה אליה הפנה ב"כ המאשימה, מתייחסת למשקלים, כמוניות, ותכונן, שהם גבוהים וחווראים עשרות מונים מבענינו.

בבחינת ההחלטה עולה כי העונשים הנקבעים נמוכים מהעונש לו עותרת המדינה. המתחמים הם באופן שחרף התחתון מתחילה מ- 18 חודשים עד 30 חודשים.

נאשם 1 חתר מהרגע הראשון לסיים את עניינו, המאשימה קיבלה את עמדת ב"כ הנאים, והתיקון בכתב האישום הינו מהותי.

מקום עניינו של נאשם 1 במתחמי העונש שנקבעו, צריך להיות בשליש התחתון, כאשר המתחם הראי הוא בין 18 חודשים ועד 48 חודשים.

פה היה חיסכון מהותי בזמן שיפוטי, ונחסר הצורך בהעדת عشرות עדים, וסוגיות הנוגעות למדע ועוד.

כאשר בוחנים את עברו הפלילי של נאשם 1, רואים שהעבירה الأخيرة הינה משנת 2015 והרשותה בגינה בשנת 2017.

נאשם 1 לא ריצה בעבר מאסר, זו פעם ראשונה שהוא נמצא לאחרורי סORG ובריח, הוא לא ביקש לשחרר, זה מלמד על הכוונה להודות, ועל החרטה והרצון לסיים עניינו ולהתחל בדרכ החדש.

נאשם 1 מגע משפחה נורמטיבית, מצבו הרפואי מורכב, הוא בתסמנות נדירה היוצרת כאבים, והקשי לטיפול באדם זה בשב"ס הוא כמעט בלתי אפשרי, וכל יומם מאסר עניינו הינו סבל בליתואר.

לענין הקנס, הבקשה להשית קנס של عشرות אלפי שקלים לא תואמת את ההחלטה. מתחם הקנסות שניתנו במסגרת ההחלטה שההגנה מציגה הוא בין 2,000 ל- 20,000 ₪, וזאת בנسبות עבירות קשות וחמורות малоו של הנאשם.

לענין פסילת הרישוין, החוק מאפשר זאת, אבל צריך לבחון מה התועלת שתצמיח מפסילת רישוין של אדם שיום אחד יסימם לרצות מאסר, והאם ההחלטה הנהוגה מהעת האחרונה מלמדת על כך שראוי לפסול רישוין כשאין קשר בין שימוש ברוכב לביצוע העבירה.

התבקש להשית על נאשם 1 עונש המצוין במתחם בין 18 ל- 48 חודשים ולמקומו בתחום המתחם, בשל חלקו כדי המתואר בכתב האישום, עברו המינורי והוותן מצוי לרأسונה לאחרורי סORG ובריח.

נאשם 1 אמר כי הוא יודע שעשה טעות, הוא מצטער, עשה שנות, מכח על חטא, מצטער ומתחרט. לא יודע איך עשה

טעות גדולה, וمبקש מחילה וסליחה.

.6. לטענת ב"כ נאשם 2:

נאשם 2 נשוי ללא ילדים, סיים 9 שנות לימוד, ונפלט על רקע קשיים לימודים ממערכת החינוך, התגasis לזכה"ל אולם שוחרר לאחר מספר חודשים עקב קשיי הסתגלות, לאחר שחרורו ניהל אורח חיים שלו אשר כלל ביצוע עבירות סמיים וריצוי מאסר, ממשרתו האחרון שוחרר בשנת 2005, ולאחר שחרורו החליט לבצע שינוי בחיו ויחל להשתלב בעבודות מזדמנות, וטרם מעצרו עבד בחברת שיפוצים ובשליחויות משרדיות.

מצבו הבריאותי של נאשם 2 אינו שפיר, הוא מטופל חודשים טרם מעצרו, ובילדותו עבר ניתוח לב פתוח, מצבו הכלכלי אינו שפיר, והוא נתון בהליך פשיטת רגל. נאשם 2 עבר טרם מעצרו תאונת עבודה ומטופל במרפאת כאב בשב"ס.

לאחר הפניה לפסיקה, ונוכח התקoon המשמעותי בכתב האישום, עוטר ב"כ נאשם 2 לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל - 48 חודשים, ולמייקום העונש בחלוקת התחתון של המתחם.

אין ספק כי מדובר בעבירה חמורה, אך יש לבחון את חלקו של נאשם 2 ביצוע העבירה ותרומתו ליצועה.

כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, האחרים אשר איתם קשר נאשם 2 קשור, הם הרוח החיה, הם אשר שלחו את הסמים וביצעו את הרישומים של החבילה כך שתגיע לנאשם 2.

ראיה להעדר מעורבות עמוקה של נאשם 2 בעולם הסמים, ניתן ללמוד מכך שהחבילה נשלחה לכתובות מגוריו, וכאשר הגיעו הוא הודהה באמצעות תעוזת זהות שלו עת קיבל את החבילה.

מהאמור ניתן ללמוד גם על כך שנאשם 2 אינו בראש הפירמידה ואינו מי שמעורב בשוק הסמים, שכן אם אדם מודע עד הסוף לחומרת מעשיו, הוא יעשה הכל על מנת להסתיר זהותו.

נאשם 2 עשה הכל על מנת לסיס את ההליך בנסיבות האפשרית ולמנוע בזבוז זמן מיותר של בית המשפט, והצדדים, טענות שהובאו על ידי ההגנה לאחר בחינת חומר הראיות, בסופו של יوم התקבלו ע"י הتبיעה, ולראיה כתב האישום המתוקן תיקון דрамטי, וכמוות הסם המזוהה לנאשם 2 חולקה לשניים.

לאור כך שנאשם 2 שוחרר ממשרתו בשנת 2005, ומאז לא היו לו הסתברויות נוספות, והוא שמר על אורח חיים נורמטיבי, התבקש לראות את הרשות באישום זה כאיורע נקודתי ולא כדרך חיים.

התבקש לקבוע מתחם של 18- 48 חודשים ולמעם את הענישה בתחריטו, בשים לב שתרומות נאשם 2 היא נמוכה.

נאשם 2 אמר, שהוא בן 38 התחתן לפני 3 שנים, לא הצליח להביא ילדים לעולם, בגיל 21 נכנס לכלא, השוחרר לאחר 8 חודשים ועברו מאז 17 שנים, עבר ניתוח לב דבר שהקשה עליו בفرنسا, לפני שנה וחצי עשה תאונת עבודה, והמצב הכלכלי בקורונה היה גרוע, הוא עשה טעות, רוצה לבקש סליחה מאשתו וממשפחתו על כל העול שגרם, מבע Chrطיה, יודע שטעה ויש מחיר שהוא צריך לשלם. נאשם 2 מבקש מבית המשפט להסתכל עליו בגין אדם, הוא אינו מփש את החיים האלה, מבקש לנוהג בו במידת הרחמים, ולהזור בדרך טובה ונורמטיבית.

העריכים המוגנים, חומרת העבירות והפסיקה

7. ביצוע העבירות פגעו הנאים 1 ו- 2 בערכיהם המוגנים בסיסון שהם השמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

הعبירות אשר ביצעו נאים 1 ו- 2 חמורות, ונסיבות ביצוען חמורות ביותר. ניתן ללמדן מניסיונות ביצוע העבירות על תכנון, הצעדים באמצעותם, קשרם עם אחרים ושייטת שימוש בשירותי משלוח, הכל על מנת לייבא לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה.

אין לקבל טענות שהועל על כי לאור כך שהנאומים הללו מסרו את כתובותם ופרטיהם, הדבר מלמד על כך שאינם בראש הפירמידה או את הטענות כי האחים הם הרוח החיים, הם אשר שלחו את הסמים וביצעו את הרישומים.

ובן כי האחים לא ביצעו את הדברים על דעתם שלהם בלבד. הכל בוצע תוך קשר קשור, תכנון, תיאום ושיתוף פעולה מלא של הנאים 1 ו- 2 עם האחים. לא ניתן ללמדן מכתב האישום המתוקן והעובדות המפורטות בו, על כי חלקם של מי מהנאומים 1 ו- 2 פחות מאשר חלקם של האחים.

התמונה המצטנרת מהעובדות הינה כי חלקם של נאים 1 ו- 2 היו מרכזי ביותר בכל הפעולות כולה. הם קשורים קשר, הם מי אשר על פי הקשר והתקנון המוקדם אמורים לקבל ומקבלים את הסמים המסוכנים, והם עומדים במרקז של יבוא הסמים המסוכנים לכל דבר ועניין. גם שסייעו האישום אינם כוללים קשר קשור, עובדות שנאי האישומים מציניות כי נקשר קשר באישום הראשון בין נאים 1 לאחים, ובאישור השני בין נאים 2 לאחים, לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה.

מדובר באירועים אשר בוצעו תוך תכנון מדויק, שימוש במכשיר טלפון המיועד אך לביצוע המעשים, ונאים 1 ו- 2 הינם הגורמים המרכזיים ביצוע העבירות.

רבות נפסק לעניין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו

הקשורים בכך אשר מביאים הסמים. לא אחת נקבע כי יש להילחם ברגע הסמים, ולתת משקל מרכזי לשיקול הרתעה וגמול.

לענין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בכך אשר מביאים הסמים, ר' ע"פ 6029/03 מ"י נ' **שמאי ואח'** וערעורים שכנדג, פד"י נח(2) 734 (9.2.2004), רע"פ 4267/05 **بوكובה נ' מ"י** (11.5.2005), שם לא קיבל בית המשפט את המלצה שירוח המבחן תוך הדגשת המאבק ברגע הסמים, ע"פ 6373/06 מ"י נ' **אלנסאמי** (3.4.2006), ע"פ 411/04 **טרו נ' מ"י** (9.1.2006) וע"פ 3759/03 **תמיר נ' מ"י** (19.2.2004) בו נקבע כי יש משקל לשיקול הרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבראים פוטנציאליים.

בע"פ 6029/03 בענין שmai דלעיל, בו נדונה עבירה "יבוא בסם מסוכן מסוג קוקאין", נאמרו הדברים הבאים אשר רלבנטיים גם כאן, בעבירות החמורים של "יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות גדולה ביותר:

"בבאו לגזר עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו, על בית-המשפט, לשות גנד עיניו את צרכני הסמים הפוגעים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיתת החוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למשעים של-משם. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמה של החברה במשחיתה. "monicums אנו גם לומר כי הענישה המתחייבת במקרים דוגמת המקהלה שלפנינו [יבוא 631.5 גרם הירואין - מ' ח'] צריכה לשאוף לגבול העליון של העונש שקבע החוקק, ולא די כי נשלם מס שפטים באמירה כי עיסוק בסמים 'קשיים' מחייב הטלת עונשים חמורים, שמפניהם מתגמד השיקול האישי של הנאים. אמירה זו شأنו 'כיסוי' אחרוריה לא תתרום דבר למלחמה **הבלתי נלאית שמצוים אנו להלחם במאי שלמעשה סוחרים בנפשות לשם בצע כסף...**".

לחומרת ההשפעות הקשות של הסם MDMA, לסכנות הנובעות ממנו, ולתוצאות הקשות האפשרות, נפנה לע"פ 5104/06 5106/06 **בניוישלוייל ואח' נ' מ"י** (21.5.2007), שם הורשו המערערים בעבירות של קשרית קשר לפשע, יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שקשרו קשר לישראל מבלגיה סמים מסוכנים בתמורה ל - 14,000 אירו, לצורך זה הם הגיעו אל שדה התעופה בבריסל, כשבידם מזוודה ובה 48,098 כדורי סם מסוג MDMA עלו על טיסה לישראל, ומסרו להעברה באותו מיטוס גם את המזוודה עם הסם המסוכן אותה היו אמרו למסור עם הגעם לשדה התעופה בישראל לאדם שלישי, אולם הם נעקרו קודם לכן. על המערערים אשר הורשו לאחר שמיית ראיות, נגזר עונש של 7 שנות מאסר בפועל. ערעורם נדחה תוך שנפסק כי: "**ברגע הסמים יש להילחם מלחמה חסרת פשות בשל נזקי המידים**, כמו גם ארוכי הטווח לחברה בישראל, לחוסנה ולאופיה, **שללה ושל ייחידה**. בהתמודדות עם הפעולות בתחום זה **יש להביא להרחקתם של המעורבים מן הציבור בשל פגיעתם הרעה וכן להעברת מסר מרטייע שיעמוד כתרור אזהרה אל מול הפיתוי שבעשיית רוח קל בתחום הסמים".**

בע"פ 4838/20 5169/20 **אברמסון ואח' נ' מ"י** (15.8.2021) הורשו המערערים בקשרית קשר ליבוא סמים מסוכנים מהולנד לישראל, נשלחו מהולנד 3 חבילות עם סמים מסוכנים האחית עם 3,018 טבליות סם מסוג MDMA, השנייה גבישם של סם במשקל של 304.12 גרם, והשלישית אותו הסם במשקל 98.33 גרם, ובדירה בה התגוררו המערערים נמצאו סמים נוספים מסוג LSD, MDMA וסמים נוספים בكمויות קטנות יותר, המערעתה הורשה בקשרית קשר לביצוע פשע, יבוא סמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים וניסיון להחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, ושימוש במסמר מזויף, והערער בסטיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על המערעתה הוטלו 24

חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. ערעורם נדחה תוך שנפסק ביחס לשם, חומרתו, והנזק בהפצתו כدلיקמן: "בית המשפט המחויז הדגישי, למשל, כי שם מסוג MDMA נחשב ל'שם המסבירות', והחומרה ביחס אליו נובעת גם מהעובדת שלא כל המשתמשים בו מודעים לעוצמת הסם החזקה. אכן, אין למערערת הרשות קודמות ושירות המבחן ציין כי יש התקדמות בשלבי השיקום. אך בראי נסיבות המעשה, בית המשפט נתן ביטוי לנמניהם המקלים במסגרת העונש שגורע על המערערת. התמונה שמצטירת היא כי המערערת מעורבת עמוקות בעולם הסם. הנזק שבהפצתו טמון גם בכמות הרבה ובהשפעה על יחידים רבים. מדינת ישראל - ולא רק היא - מציה במלחמה נגד השימוש בסם והשפעתו על כל שכבות החברה. העונש שנגזר בגין עבירות סמים מעין אלה חייב לשקלל בתוכו לא רק את הרתעת היחיד אלא גם את הרתעת הרבים".

בע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מ"י** (24.5.2022) הורשע המערער בעבירות של "יבוא סם מסוכן ושיבוש מהלכי משפט", בכר שיבא עם אחר סם מסוכן מסוג מתאפסטמין במשקל של 2.975 ק"ג, יחד עם אחר. בבית המשפט המחויז נקבע מתחם עונש הולם בין 24 ל - 40 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 28 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוית. העורור נדחה, תוך שנפסק כי: "לא אחת הדגש בית משפט זה את החומרה היתריה שנלוית לעבירות סמים ובפרט לעבירות שעוניין יבוא והפצצת סמים מסוכנים. זאת, שכן בעבירות אלו יש כדי לסקן את שלום הציבור ולהרחיב את מעגל המשתמשים בסמים והמכרים להם ... כן נקבע בפסקה, כי יש להטיל ענישה חמירה ומרתיעה על מבצעי עבירות סמים, מתוך מטרה לתמוך במאבק למיגורן ... חלקו של המערער ביצוע העבירה הוא נכבד, מה גם שכךות הסם שננתפסה - למעלה מ-14,000 מילון ש"מ עצמי - מלמדת לפחות עדים על פוטנציאל הנזק שעשו היה להיגרם אילו היה הסם המסוכן מגיע לייעדו...".

בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מ"י** (31.5.2000) הורשע המערער בביצוע עבירות של "יבוא סם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע, והחזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית, בכר שהוא ואחר קשו קשר ליבוא סם מסוכן מסוג MDMA מגרmania באמצעות דואר ישראל", המערער הזמן באמצעות פרטיה הזחות של الآخر חבילת המכילה כ - 10 ק"ג של טבליות הסם המסוכן, ואסף את החבילת באמצעות זיהות של الآخر מסניף הדואר. במסגרת הסדר טיעון שם, הוסכם כי המדינה תעזור לעונש מאסר לתקופה של 60 חודשים והגנה תטען טיעון חופשי. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין 54 ל - 90 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער, נעדר עבר פלילי, 54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותניים וכנס בסך 10,000 ל". העורור נדחה תוך שנקבע כי: "בהתאם העובדות, לרבות יבוא סמים מחוץ לארץ, סוג הסמים - MDMA - וככמות של כ-25,000 טבליות במשקל כולל של עשרה קילוגרמים - יש לתת ביטוי לערך המונע של ניהול מלחמה עיקשת נגד השימוש בסמים, על הנזק שנגרם עקב כך לכל שכבות החברה... כך או כך, בנסיבות המעשה והעונה העונש של 60 חודשי מאסר, שאותו בקשה התביעה בערכאה קמא, אף אם הוא עונש ראוי - איננו חמיר".

לענין נזקי הסם המסוכן נפנה לגזר הדין של בית המשפט המחויז בעניין אסולין, ת.פ. (מרכז) 4415-02-18 **מ"י נ' שמעון אסולין** (31.1.2019), ולציגותים שם ביחס לשם זה הקרי גם בשם אקסטזי):

"נחשב לשם המסבירות, ונצרך בעיקר על ידי מתבגרים וצעירים, שרבם מהם לא מודיעיסטיוכנים שבו. החומר שפותח כתרופה פסיכיאטרית נמצא כבר שנים רבות בראשית החומריפהאסורים וממשיך לגבות קורבנות מדי שנה... אקסטזי, שמו המדעי הואהMDMA, מרכיב מחומר כימי שהוא נגזרת של אמפטמין - חומר מעורר, ומשלב תוכנות פרמקולוגיות של החומר מסקאלין, הידוע כמעורר הזיות... ניתן לחלק את סכנות השימוש

באקסטי לשני סוגים עיקריים: א. סכנות הנובעות מסוג החומר: אקסטי הוא تركובת של חומר מעורר וחומר מעורר הדיזת המזיק למערכת העצבים המרכזית ולמערכות הלב והדם, השרירים, הכליות והכבד. ב. סכנות הנובעות מואפן ייצור החומר: אקסטי מיוצר במערכות פיראטיות בתנאים לא-היגייניים ועם שאריות כימיות של חומרי זיקוק, ותוספות וتركيبות בלתי ידועות שעלולות להיות מסוכנות מאוד... שחרור מוגבר של נוראדרנלין לסייע גורם לעלייה בקצב הדופק, להפרעת בקצב הלב ועליה בחץ הדם, שעשויה לגרום לקרע בכלי דם, לדימום פנימי ולטכיקרדיה (מעל 100 פעימות לב בדקה)... הפעולות המוגברת של השרירים (עוררות) יחד עם פעילות ישירה של החומר על מערכת ויסות החום במוח מובילה לעלייה מוגצת בחום הגוף (היפרתרמיה), תופעה מסוכנת שמוגברת על ידי הריקוד וההשתוללות במסיבות. משתמשים שהגיעו לחדרי מיין נמדדו מידות חום של 43 מעלות צלסיוס. עקב החום הגבוה נגרמים התכווצויות ועוויתות שרירים, איבוד נשימה, ומותם במקרים של התמוטטות מערכות הגוף. ההזעה המרובה מסלקת כמויות גדולות של מלחים חיוניים, וביחד עם שתייה מוגברת של מים, גורמת לדילול מסוכן של הדם ולהצטברות מים בגוף... עוררות יתר יכולה לגרום להיפראקטיביות, "התעופפות" של מחשבות וחוסר יכולת להתרצה באופן מועיל, וכן לחוסר שינוי. בקרב משתמשים הופיעו תלונות גם על הזיות, דה-פרטונלייזציה (הרגשה של הفردות האני מהגוף), חרדה, תסיסט יתר, והתנהגוויות מוזרות או בלתי אחראיות. תחשות וסימנים אלה גורמים לעיתים להתקפי פאניקה, לטירוף ואףלו לאירועים פסיכוטיים...".

העונש

8. הצדדים קבעו טווח עונשה מסוים במסגרת המאשינה תטען לעונש מאסר של 50 חודשים וענישה נלווה, והגנה חופשית בטיעוניה. זהו טווח עונשה שהוא תוצאה "מצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכל נسبות התקיק..." ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013). אינני מוצא כי יש לקבוע מתחם עונש הולם מקום שהצדדים הגיעו להסדר הכלול הסכמה עונשית של טווח עונשה, למעט במקרים חריגים. ר' התייחסות לכך בע"פ 512/13 דלעיל, ור' גם ע"פ 6943/16 גליקין נ' מ"י (28.1.2018) בו נפסק כי "... אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה זה - להרחיב בקביעת המתחם. כאמור יש לאבחן בין רכיבי תיקון 113 לבין מידת התערבותות של בית המשפט בהסדרי טיעון. בית משפט זה בהרכב מורחב קבע את הכללים הרלוונטיים בנדון ... זהו המוקד".

9. לאחר שנשללו העבירות בנסיבות מיוחדן, מעמדם של הנאים בתהליך ביצוע עבירות הייבוא של הסם המשוכן, הנזקים הפוטנציאליים מסם מסוכן זה, הנסיבות אשר יבואו הנאים, מכלול הנסיבות הכוללות תכנון, שיתוף פעולה עם אחרים, ה策ידות באמצעות וככל הנסיבות דלעיל, ולאחר שנבחנה הענישה הנוגגת, החומרה אשר רואה הפסיקה בעבירות יבואו סמים מסוימים בכלל, וסמים מסוימים מסוג זה בפרט, ונשללו טענות הצדדים, המשקנה הינה כי אין ברף העlion של טווח העונשה המוסכם כדי החומרה עם הנאים, וענישה זה מהוות מענה עוני הולם לעבירות בנסיבות מיוחדן, וזאת אף אם היו שני הנאים נעדרי כל עבר פלילי, ולאור עברם הפלילי, מקל וחומר, בפרט בעניינו של נאשם 2 אשר בעברו עבירות סמיים חמורות יותר.

על עבירות הסמים בכלל, וUBEIROT HESIMIM HAKSHUT VEHAMMOROT MASOG YIBOA SEMIMIM MASOCENIM BIKHMOT SHAKALON, אשר נזקיהם רבים וקשים, יש להטיל עונשה מחמירה, שכן UBIROT ALU MASCONOT AT SHLOM HATZIBOR, מרחיבות את מגל המשתמשים והנפגעים, ונפנה להשווה שנעשתה בפסקה: "החדרת סמים למדינה למטרות מסחריות משוללה להפצת רעל, ועל החברה להיאבק בהתנהגות כעין זו בנסיבות רביה" (ע"פ 8031/10 9136/10 אורוסקו - צ'אבז ואח' נ' מ"י).

(שם היה מדובר ביבוא סם מסוכן מסווג קווקאי).

ב"כ הנאים טענו, תוך השוואת העונשה במרקם אחרים, לעניינם של הנאים, כי ההשוואה הכתותית צריכה להביא לעונשה ברף נמוך משמעותית מהעונשה לה עותרת המאשימה. אכן, לכמויות המייבאות משמעותית נקבעת העונשה, וכי שופט בע"פ 9136/10 8031/08 דלעיל, יש להתייחס לכמות, והפגיעה ביבוא כמות גדולה שונה מיבוא משקל קטן של סם מסוכן. ואולם, ההשוואה ומtan המשקל לעונשה הנהוגת, אינם נעשים באופן טכני מספרי, אלא תוך בחינת המהות והמלול של המעשים כולם.

בהתאם המקום המרכזי של הנאים 1 ו- 2 ביצוע העבירות, חומרת הסם המסוכן, אופן הייבוא והכמות המייבאות, הרי שעונשה הכוללת 50 חודשים אסור בפועל, יש בה כדי להוות מענה עוני הולם לעבירות חמורות אלו בנסיבות מיוחדן, בפרט על רקע העבר הפלילי של הנאים.

לצד זאת, יש להביא במסגרת השיקולים את קבלת האחריות של הנאים והבעת החרטה על ידם. כמו כן ניתן דעתך לנסיבות האישיות של הנאים, כפי שנטענו בטיעונים לעונש, מצבם הבריאותי כפי שנטען, ושאר הנסיבות שניטענו. בשים לב לחומרת העבירות וחומרת נסיבות ביצוען, סבורני, כי יש ברף העליון של טווח העונשה המוסכם כדי לגלם גם שיקולים לקולא אלו, אולם, מוצא אני בעיקר בשל קבלת האחריות והמצב הרפואי, כי יש להקל מעט בעונשה המוטלת עליהם, והוא תועמד על 45 חודשים לכל אחד מהנאים.

בנוסף, יש להטיל קנס משמעותי,OKEN זה צריך להביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בעבירות אשר להן היבט כלכלי מובהק. לצד זאת, יש להביא בקביעת הקנס את מכלול העונשה, ואני מוצא כי על רכיב הקנס להיות במרקחה זה מידתי, וזאת בתקופה כי יהיה בכר כדי לתמוך בהיבט שיקומי אפשרי של הנאים לאחר שחרורם מהמסר.

אשר לרכיב הפסילה ורכיב הפסילה המותנית, לבית המשפט סמכות להטילן ואולם, משיקולים הקשורים באפשריות שיקום של הנאים, אני מוצא כי גם שיש להטיל פסילה, תהא היא לתקופה מידתית.

10. לאור כל האמור, אני גוזר על כל אחד מהנאים 1 ו- 2 את העונשים הבאים:

מاسر - מסר בפועל לתקופה של 45 חודשים, בניו כי ימי מעצרם מיום 9.6.21.

מاسر על תנאי - מסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. כל אחד מהנאים 1 ו- 2 ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה סמי מסוג פשוט.

קטוף - על כל אחד מהנאים 1 ו- 2 מוטל קנס בסך 15,000 ש"ח או מסר למשך 75 ימים תחתיו; הקנס ישולם בגין תשלוםים חדשים שווים ורכופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 ימים מהתשלוםים מיידי 30 ימים לאחר

פסילה בפועל - הנני פוסל את כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 מלקל או מלהחזיק רישון נהיגה וזאת לתקופה של 9 חודשים, אשר תמנה מיום שחרורו כל אחד מהם מהמאסר.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 מלקל או מלהחזיק רישון נהיגה וזאת במשך 9 חודשים. כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה סמיים מסווג פשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו סיון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.